

Scénář k audioreportáži

Tým žáků ZŠ Novoborská s plk.. v.v. Ing Janem Vondráčkem

Vstup 1 – Matyáš Dittrich - „Jan Vondráček, plukovník a voják z povolání, se narodil 13.4. 1944 v Čáslavi. Vypracovat se až na post plukovníka nebylo vůbec lehké, ale díky jeho vůli a odhodlání se jeho sen stal skutečností. Pan Vondráček vzpomíná na mládí rád, přestože dětství prožil v padesátých letech a ty patřili k nejhorším.“

Vstup 1 – J. Vondráček - Komunistou byl otec neboť sloužil u sboru národní bezpečnosti, ale jako voják základní služby sloužil v Čáslavi v dvacátého pěšího pluku a potom teda viděl svoji budoucnost v tom, že vstoupil k četníkům. Potom když po válce chtěl dál pokračovat u sboru národní bezpečnosti musel vstoupit do strany, což budu podobnou situaci opakovat já později.

Vstup 2 – Tomáš Košatka - „Přestože byl jeho otec komunistou, pan Vondráček z toho neměl žádné výhody, naopak doma prožíval dvojí výchovu.“

Vstup 2 – J. Vondráček - Měl jsem tu výhodu, že jsem musel chodit tajně do kostela, protože otec byl věřící, ale nemohl to říct najevo, protože tam se navzájem tito soudruzi hlídali. To byla jedna z výhod a potom druhá, že jsme doma vedli tu dvojí politiku. Říkal nám zcela něco jiného než se psalo v novinách, upozornil nás na to, že když jdeme do pokoje nesmíme za sebou zavřít dveře kdyby přišla návštěva, že za dveřma sme měli fotku Tomáše Garrique Masaryka na obrázku.“

Vstup 3 - Artem Zakharchenko - Pan Vondráček stejně jako jeho otec postupem času prožíval podobnou situaci. Rok 1968 prožíval už jako voják z povolání který měl rodinu a děti. Musel vstoupit do komunistické strany, protože chtěl jít dál studovat na vojenskou akademii.

Vstup 3 - J.Vondráček - První otázka byla „A seš ve straně?“ a já říkám „Nejsem, na co to potřebuju, vždyť jdu studovat.“ Ne, jedinou podmínkou, dej se do strany a my tě vyšlem do vojenský akademie.

Vstup 4 – Filip Cacák - Výrazným zlomem v životě pana Vondráčka byl 17.listopad 1989. V tu dobu byl vedoucím vojenské katedry ČVUT v Praze.

Vstup 4 - J.Vondráček - Prvně u mě v životě propukla taková situace, že jsem s chutí před něma vyndal z kapsy Stranickej průkaz a takhle jsem ho hodil na stůl a říkám „konečně můžu končit“ a oni říkaj „Neblbni, dyť ty seš tady náš velitel, ty nemůžeš přece todle...“ a já říkám „Můžu, já tomu věřím že to skončilo, že se to todle-to všechno tady mění a že to bude konečně si budem říkat pravdu.“

Vstup 5 - Tomáš Košatka - Po roce 1989 začal jezdit na zahraniční mise, zároveň se stal členem obce legionářské, kde začal psát o Českých legionářích.

Vstup 5 - J.Vondráček - Tam v tý obci legionářský mě zaujali skutečně čestní lidi, skuteční hrdinové z těch válek, z druhý světový války.

Vstup 6 – Filip Cacák - Po setkání s panem Vondráčkem si odnášíme skutečnější představu o době, ve které žil. Zároveň jsme si uvědomili že můžeme být rádi za to v jaké době žijeme.

